

Workshop Mens Achter de Patiënt

DOOR ELINE VEENSTRA

Mens Achter de Patiënt (MAP) is het studenteninitiatief van de Maastrichtse studenten Matthijs Bosveld en Sjim Ronne, die hiermee meer empathie in de gezondheidszorg willen creëren. Speciaal voor 'Scoliose in the Picture' kwam Matthijs Bosveld met orthopeden-in-opleiding Dirk Schrander en Vincent Groen naar Amsterdam, om ook hier artsen en patiënten dichter bij elkaar te brengen.

Allereerst legt Bosveld het concept van Mens Achter de Patiënt nog eens uit aan de aanwezigen: door medisch studenten of artsen in gesprek te brengen met patiënten kan er enerzijds meer begrip ontstaan bij artsen over de beleving van een ziekte, anderzijds kunnen patiënten door hun verhaal te vertellen bijdragen aan de professionele ontwikkeling van (toekomstige) zorgprofessionals. Normaal gesproken worden drie verschillende bijeenkomsten georganiseerd om dit te verwezenlijken, maar voor Scoliose in the Picture werd dit concept in een workshop van 50 minuten gegoten. Na een korte voorstelronde gaat de groep uiteen in twee kleinere groepjes, waarbij in elke groep een van de artsen aansluit. Er wordt gesproken over hoe scoliosepatiënten het ervaren om scoliose te hebben, maar ook over de ervaringen van de artsen bij het behandelen van scoliosepatiënten. Schrander geeft aan dat hij het lastig vindt om tijd te maken in een gesprek voor andere dingen dan die hij medisch gezien op dat moment moet weten. 'Het is echt niet dat we niet willen, maar we hebben gewoon niet meer tijd.' Dit wordt in het geval van Schrander en Groen ook bemoeilijkt doordat ze een patiënt vaak maar één keer zien, en daarna niet meer. Op die manier kun je een patiënt ook niet beter leren kennen.

Zowel de artsen als de scoliosepatiënten hebben van elkaar geleerd. Groen vertelt: 'Ik vond het een eyeopener dat scoliose iets is waar mensen 24 uur per dag mee te maken hebben, dat beseft je als arts niet zo goed.' Voor veel scoliosepatiënten was het nieuw om te horen wat artsen allemaal moeten doen in de vijftien minuten die ze hebben voor een afspraak. Dat hierdoor inderdaad minder tijd overblijft voor onder andere uitleg is dan een stuk makkelijker te begrijpen.

We hadden nog veel langer door kunnen praten maar in dit ene uurtje is in elk geval het doel van MAP bereikt: de belevingswerelden van de aanwezige artsen en patiënten zijn weer wat dichter bij elkaar gebracht.